

Međunarodno Glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Klanjateljice Krvi Kristove – Vrhovna uprava - Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

www.adoratrici-asc.org

redazioneasc@adoratrici-asc.org

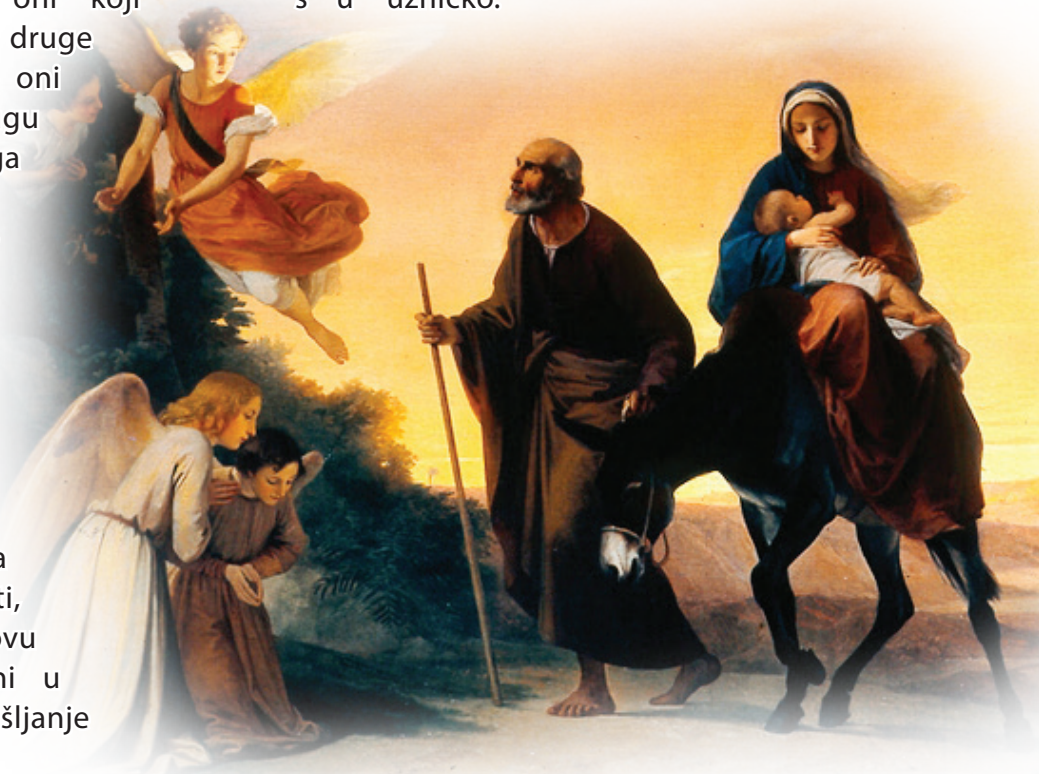
Godina XXII. - br. 9, listopad 2020.

Poput Isusa prisiljeni na bijeg

Nije slučajno da je Svjetski dan selilaca i izbjeglica bio uključen u kontekst proslave Vremena stvorenoga. Problem migracija je zapravo usko povezan s problemom neravnoteže u okolišu što ljude dovodi do toga da mogućnost preživljavanja pronađu na drugim mjestima. Trenutno ne postoji država na svijetu koja bi bila isključena iz ove stvarnosti. Postoje oni koji s u pozvani prihvaćati druge i s druge strane oni koji doživljavaju tugu napuštanja svoga doma.

Ove godine tema razmišljanja nadahnuta je odlomkom iz Evanđelja po Mateju (2, 13-15.19-23): *Poput Isusa prisiljeni pobjeći od Herodovog gnjeva koji ga je želio ubiti, prisiljavajući njegovu obitelj da se skloni u Egipat.* Ovo razmišljanje

pomaže nam gledati na stvarnost migranata iz druge perspektive, one Isusove, koji je u svom vlastitom životu izazvao nesigurnost onih koji moraju sve napustiti nadajući se da će ih netko prihvatiti i zaštititi. U naše dane milijuni obitelji mogu se prepoznati u ovoj stvarnosti. Pozvani smo na njihovim licima prepoznati Kristovo lice koje je gladno, žedno, golo, bolesno, strano, uzničko.

Uvodnik

Kazalo

Uvodnik

◇ Poput Isusa prisiljeni na bijeg

Prostor Vrhovne uprave

◇ Kanonska vizitacija u Regiji Italija u vrijeme korona virusa

Iz ASC svijeta

◇ Misije u vrijeme korona virusa - Mozambik

◇ Najljepše iskustvo

◇ Povorka ljubavi

◇ Razmišljanje o danu mojih zavjeta

◇ Klanjateljice u hodu stopama sv. Marije De Mattias, djevojke u žurbi

1 7

◇ Dispanzer MARIA NILAYAM

1 8

◇ Pogled unatrag, pogled unaprijed!

1 9

3 **Prostor za JPIC/VIVAT**

◇ Ekološko obraćenje: povratak izvorima

3 10

U Družbi

4 ◇ Kalendar Vrhovne uprave

4 11

4 ◇ Rođendani: slavimo život

5 11

6 ◇ Preselile su u kuću Očevu

6 11

Suočene s tom potrebom moramo prepoznati da nismo uvijek spremne staviti svoje vrijeme, svoje okruženje i svoju sigurnost na kocku. To je poziv na promjenu, preobrazbu koja će nas dovesti do toga da ponovno otkrijemo kako smo sinovi i kćeri istog Oca, stoga braća i sestre, dužnici samo jednoga: međusobne ljubavi (Rim 13, 8). Ta ljubav se naziva prihvaćanje, slušanje, briga, odgovornost, sudjelovanje, uzajamno služenje. Da, uzajamno, jer čak i stranac i beskućnik imaju bogatstvo sinova koje mogu podijeliti s nama. To nije poziv dati ono što imate, nego prihvatiti ono što mi drugi može ponuditi, jer je Kraljevstvo Božje, novo čovječanstvo koje je Isus došao uspostaviti cijenom svoje krvi, izgrađeno zajedno (1 Kor 1, 10). U poruci Urbi et orbi, 12. travnja 2020., papa Franjo je jasno izrazio: ovo nije vrijeme sebičnosti jer izazov s kojim se suočavamo sve nas spaja i ne čini razliku među ljudima.

Da bismo očuvali zajednički dom i učinili da sve više podsjeća na izvorni Božji plan, moramo se obvezati na međunarodnu suradnju, solidarnost i globalni angažman, nikoga ne izostavljajući.

U tu svrhu želimo podijeliti molitvu koju je za ovaj svjetski dan napisao don Francesco dell'Orco, pastoralni pomoćnik Katoličkog sveučilišta Presvetog Srca „A. Gemelli“ sa sjedištem u Rimu:

Oče, povjerio si svetom Josipu ono najdragocjenije što si imao: malog Isusa i njegovu

majku da ih zaštiti od opasnosti i prijetnji zlikovaca.

Dopusti i nama da iskusimo njegovu zaštitu i pomoć. On, koji je iskusio patnju onih koji bježe zbog mržnje moćnika, neka utješi i zaštiti svu braću i sestre koji, bježeći zbog ratova, siromaštva i iz potrebe, napuštaju svoj dom i svoju zemlju putujući kao izbjeglice na sigurnija mjesta.

Daruj im po njegovu zagovoru snagu da idu naprijed, utjehu u tuzi, hrabrost u kušnji.

Daruj onima koji ih prihvaćaju malo nježnosti ovog pravednog i mudrog oca koji je volio Isusa kao vlastitog sina i podržavao Mariju tijekom putovanja.

On, koji je zarađivao za život radom svojih ruku, neka providi potrebno onima kojima je život sve oduzeo i podari dostojanstven posao i spokojan dom.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Kanonska vizitacija u Regiji Italija u vrijeme korona virusa

Kanonska vizitacija je posebno vrijeme koje nas Crkva poziva živjeti i doživjeti kao dolazak Isusa Krista među nas. Briga i pažnja potrebne za pripremu govora nam o njezinoj svetosti.

Kanonska vizitacija jedne tako velike regije, poput talijanske, po broju članica i teritorijalnoj rasprostranjenosti, sa 61 zajednicom na prostoru Italije i dvije u Albaniji, zahtijeva puno vremena te fizičke i duhovne energije. U siječnju su dvije uprave, Vrhovna i Regionalna, već bile organizirale program i kalendar vizitacije koji je uključivao susrete po područjima, susrete s pojedinim skupinama i još mnogo toga kao što je i uobičajeno povodom jednog ovakvog događaja.

Ali izolacija, koja je uslijedila oko 4. ožujka zbog pandemije, promijenila je naš život, a time i naše programe.

Od ožujka do svibnja nastojalo se razraditi novi program vjerujući da će biti moguće kretanje nakon Uskrsa ali to se nije ostvarilo. Poput Noe u arci, i mi smo čekale vrijeme kada će prestati oluja patnje koja nas je okruživala da bismo dotaknule kopno.

Uz još uvijek prisutne sve poteškoće i neizvjesnosti odlučile smo krenuti s nedefiniranim programima, već onim što nam Providnost, korak po korak, daruje. Sad smo naučile ovako postupati: život se čita polazeći od svakodnevnog iskustva, a ne od ideja.

Tako je napokon stigao veliki dan 7. lipnja. Datum kojeg se još uvijek sjećamo proživljavajući istu strepnju i nesigurnost trenutka. Nije se promijenio samo datum, već i način na koji smo se susretale, neobičan način. Do regionalne kuće stigle su samo Vrhovna poglavarica i dvije savjetnice, ostatak Vrhovne uprave sudjelovao je virtualno. Korištenje maske, dezinfekcija ruku na ulazu, i posebno neobično za nas sestre, pozdravljanje bez rukovanja. Tako smo nakon tog sastanka morale smisliti drugačiji način kako bi smo susrele sestre, a jedini mogući bio je virtualno. Svaka je, zapravo, mogla vidjeti i komunicirati s ostalima kilometrima daleko, sa svog osobnog računala. Između lipnja i srpnja održano je 7 virtualnih susreta po dobnim

skupinama, od 30 do 80 godina; 3 susreta za mjesne poglavarice i ekonomice i za osobe u formaciji. Tek 20. srpnja u Traniju bilo je moguće održati susret uživo s grupom sestara odgovornih za početnu i trajnu formaciju. Ovo online iskustvo bilo je nezaboravno: govorilo je o želji sestara za susretom, dijeljenjem, željom naglašenom prije svega nemogućnošću kretanja zbog izolacije, ali i sadržaj dijeljenja nosio je teret iskustva koje je sve podsjetilo na bitno. Posjet pojedinim zajednicama odvijao se uz sudjelovanje pojedine vrhovne savjetnice. Napokon je bilo moguće doći do zajednice starijih sestara koje su bile najviše kažnjene u ovo vrijeme izolacije. Ovo iskustvo nam govori o mnogim stvarima. O duhu pripadnosti sestara u želji da se osjećaju dijelom života svih, o njihovoj potrebi da se izraze i podijele način na koji svjedoče karizmu i žive poslanje u svakodnevici. Dobrodošlica koju smo posvuda doživjele još je jedan znak želje da se osjećamo kao obitelj.

Izmjena kalendara i programa odraz je promjene u životu koja se odvijala svaki dan pred našim očima. Bolni, ali neizbježni koraci, otvorena pitanja koja traže odgovor dok se zajedno pokušavamo vratiti življenju bitnoga, vrijednost ZAJEDNIŠTVA koje postaje kolegijalnost, sinodalnost, prihvaćanje bez razlike, sposobnost dubokog osluškivanja kako bi i danas bile EVANĐELJE U SVIJETU.

Dvije uprave su se ponovno sastale 5. rujna kako bi podijelile iskustva i blagoslivljale Gospodina, poput Djevice Marije, za čuda koja nastavlja činiti u životu svake sestre, svake osobe i u povijesti čovječanstva.

Kalež i patena koje je Vrhovna uprava darovala Regionalnoj upravi u sjećanje na vizitaciju, tijekom završne molitve, znak su predanja života svake Klanjateljice koja, sjedinjena s Kristovom žrtvom na oltaru, nastavlja svaki dan biti sakrament spasenja za čovječanstvo.

s. Maria Grazia Boccamazzo, ASC

Misije u vrijeme korona virusa – Mozambik

Po povratku iz Tanzanije u zajednicu ASC u Mozambiku bila sam 18 dana u karanteni, u jednoj odvojenoj sobi u kući, a sve potrebno mi je osiguravala moja susestra Flaviana Alfred.

Čim je karantena završila otišla sam posjetiti siročad i starce koji žive u susjedstvu i odnijela sam im hranu koju priprema misija San Frumenzio.

Zapravo, župa San Frumenzio iz Rima, već godinama podupire misiju ASC u Mafuiane gdje sestre surađuju s laicima.

Zahvaljujemo Bogu što nam je dao hrabrosti služiti dragom bližnjem i svima onima koji žive na rubu društva.

s. Yohana Amu Malley, ASC

**Kontinentalno područje: Amerike
Regija Brazil**

Najljepše iskustvo

20. kolovoza Jandervania Serrão dos Santos i Maria Neurice Silva de Oliveira položile su prve zavjete. U daljnjem tekstu dijele svoja iskustva.

Drage sestre, s velikom radošću želimo podijeliti s vama svoje iskustvo pripreme za naše prve redovničke zavjete. Tijekom osam dana duhovnih vježbi, koje je vodila s. Alessandra Pereira, naša regionalna poglavarica, Gospodin nas je blagoslovio mnogim milostima. Tema duhovnih vježbi bila je: „U poslanju za Trojstvo“. Svakodnevno smo doživljavale trenutke dubokog odnosa s Gospodinom i bogatog dijeljenja njegovog djelovanja u nama i prisjećale smo se svih poziva koje nam je upućivao tijekom našeg života.

Ja, s. Maria Neurice, želim podijeliti iskustvo koje smo produbljivale jednog dana duhovnih vježbi: U smiraju On nam dolazi u susret, a to od nas traži budnost kako bismo uočile znakove koji se očituju u svakodnevnom životu. Među mnogim glasovima i zvukovima naše stvarnosti, tišina i šutnja su izazov.

Za mene, s. Jandervaniu dos Santos, to je bilo

iskustvo zahvalnosti. Svaki dan sam dopuštala Bogu da djeluje u meni. Produbila sam značenje nevezanosti, otvorenosti i mnogih drugih plodova, stvarajući u sebi prostor kako bi Bog mogao nastaviti započeto djelovanje u mom životu.

Divno je uočiti kako nas Bog vodi, kako su se njegova vjernost i ljubav otkrile u našoj povijesti. Na dan naših zavjeta, unatoč nervozni, sve je prošlo s takvom jednostavnošću, dubinom i osjećajima. Znale smo da članovi naših obitelji ne mogu biti prisutni zbog pandemije, ali smo doživjele s dubokom zahvalnošću bit našeg potpunog predanja Gospodinu. Slavimo Gospodina za dragocjeni dar našeg poziva, plod njegove ljubavi.

s. Jandervânia, ASC i s. Maria Neurice, ASC

Povorka ljubavi

Sestre koje su boravile u Rumi od ožujka, prošlog su mjeseca dobile prijeko potrebnu emotivnu injekciju od karavane trubećih automobila i nasmijanih vozača koji su došli u Rumu pozdraviti ih i podijeliti s njima svoju ljubav.

Mimohod u subotu, 22. kolovoza, bio je zamisao o. Stana Koniecznyja, redovničkog vikara biskupije Belleville i trenutnog župnika u Smithtonu i Paderbornu, nedaleko Rume. O. Stan je bivši dugogodišnji zaposlenik Klanjateljica i kandidat za ASC pridruženog.

O. Stan je u e-mailu napisao da želi organizirati paradu kako bi podigao raspoloženje sestrama čije su kretanje i socijalni kontakti mjesecima ograničeni.

Vidio je to kao način da učini nešto za sestre i priušti suradnicima "hodočašće" kako bi se okupili i pozdravili sestre, iako s velike udaljenosti, i zajedno molili.

O. Stan kontaktirao je s. Ceciliju Hellmann koja ga je povezala s Dennyem Lutzom, koordinatorom Metro East grupe pridruženih. Denny i s. Barbara Jean Franklin razradili su detalje.

U paradi su sudjelovali ASC pridruženi, sestre, prijatelji i četrnaest ukrašenih vozila. Automobili su bili ukrašeni vrpcama, natpisima i balonima.

Napravili su dva kruga oko prilaza Centru Ruma, dok su sestre gledale i navijale sa sigurne udaljenosti. Vozači su zviždali, dok su putnici mahali i izvikivali pozdrave.

Sudionici su bili ASC pridruženi iz Metro East, Red Buda, mladi ASC pridruženi i sestre koje žive izvan Centra Ruma. Dennyjeva supruga Christine Lutz izradila je papirnato cvijeće za svaku sestru.

Posjetitelji i sestre sudjelovali su u zajedničkoj molitvi i pjesmi nakon mimohoda.

S. Cecilia je komentirala da maske ne mogu sakriti radost što su ponovno zajedno. Svi su zajedno pjevali i molili Litanije otkupljenih. Sestre iz Centra Ruma uzvratile su svojim posjetiteljima za ovaj događaj spontano otpjevanim blagoslovom.

Cheryl Wittenauer

Razmišljanje o danu mojih zavjeta

8. kolovoza 2020. imala sam povlasticu prvi put položiti zavjete siromaštva, čistoće i poslušnosti kao Klanjateljica Krvi Kristove. Dok razmišljam o tom danu, doživljam ga kao savršen dan. Jedino što bi ga popravilo, bila bi odsutnost globalne pandemije koja je ograničila broj gostiju koji bi mogli prisustvovati.

Zavjete sam polagala u svojoj rodnoj župi svetog Augustina od Canterburyja u Heckeru, Illinois, gdje sam krštena, primila sakramente svete ispovijedi, pričesti i krizme. Moja obiteljska povijest seže još dalje u povijest župe. Moji preci pomogli su osnovati župu 1820-ih.

Dok smo planirali slavlje zavjetovanja nismo znali koliko će gostiju moći prisustvovati. Bila je sreća što su mom zavjetovanju mogli nazočiti moji roditelji, braća i sestre, nekoliko tetki i stričeva te sestre iz okolice. Zahvaljujući tehnološkim čudima, oni koji nisu mogli biti fizički nazočni mogli su se pridružiti proslavi putem Zooma. Među njima su bile sestre i prijatelji.

Najjače osjećaje doživjela sam toga dana kada sam stala pred Družbu i izrekla svoje zavjete. Tijekom priprema za zavjete, ovog ljeta, pročitala sam da iako su ovo prvi zavjeti, važno je položiti ih kao da ih polažem zauvijek. Dok sam to činila, mogla sam osjetiti snagu oblaka svjedoka oko sebe. To je uključivalo

sestre, članove obitelji i župnike koji su pomogli u formiranju moje vjere. Osjetila sam tako duboku razinu samopouzdanja dok sam stajala ispred svih.

Nakon mise imali smo lijepu slavljeničku večeru. Kad smo završili večeru, uputili smo se u Rumu, Illinois, kako bismo posjetili sestre i proslavili s njima. Imali smo mini paradu automobila i ušli smo na prilaz uz zvuke truba i s balonima koji su lebdjeli kroz prozore. Sestre su nas razdragano pozdravile i obećale mi svoju podršku. Smatram da je bilo važno posjetiti sestre i proslaviti s njima jer su one za me uzori mudrosti.

Na kraju dana bila sam iscrpljena ali zahvalna za sve što se dogodilo. Dan nije bio onakav kakav sam zamišljala da će biti kad sam napisala molbu da položim zavjete, ali odigrao se točno onako kako se trebao dogoditi. Sada jedva čekam da vidim kako će biti živjeti kao ASC. Radujem se što ću započeti s radom na magisteriju iz socijalnog rada dok služim onima koji su pogođeni nasiljem u obitelji.

s. Sarah Harbaugh, ASC

Klanjateljice u hodu stopama sv. Marije De Mattias, djevojke u žurbi

Čuti vapaj bespomoćnih čak i usred ove pandemije božanski je poziv. Čim je započeo mjesec svibanj izišla sam ponovno na ulice potražiti djecu u siromašnim četvrtima kako bih ih smjestila u siguran dom koji nazivamo "DIN udomiteljska kuća". Suradujem s nevladinom organizacijom pod nazivom DREAM INDIA NETWORK biskupije Bengaluru. Ovo je međukongregacijski razvojni projekt. Trenutno sam imenovana za ravnateljicu udomiteljskih kuća. Imamo 65 centara u Bengaluru i rubnim dijelovima Bengaluru.

Nas tri sestre iz tri različite družbe činimo tim i zajedno odlazimo na terenski rad u potragu za napuštenom djecom koja skupljaju krpe i stanovnicima siromašnih četvrti. Ove godine otvorili smo gotovo deset novih udomiteljskih kuća jer imamo porast broja stanovnika siromašnih naselja.

Nakon što odaberemo tu djecu, šaljemo ih u naše karantenske centre na 14 dana karantene prije nego što ih smjestimo u udomiteljske kuće. U karantenskim centrima rade se testovi na Covid-19. Nakon negativnog rezultata smještaju se u odgovarajući dom, a nakon orijentacije započinjemo savjetovanjem putem Interneta, grupnom terapijom i radionicama. Za samohrane roditelje pokušavamo naći posao kao kućne pomoćnice/ci i slično. Također ih zapošljavamo u engleskim srednjim školama kako bi dobili privilegij studirati u nastavnom programu NCERT, ICSE, CBSE.

Udomiteljska kuća sastoji se od jedne udomiteljice za 8 djece. Djeca imaju prekrasan raspored gdje dobivaju priliku učiti glazbu,

ples, jogu, umjetnost, zanat itd. Djeca starija od 13 godina dobivaju smjernice za karijeru, a druga dobivaju pomoć za razvoj svojih talenata. Osjećam veliko zadovoljstvo spašavajući duše za Isusa po ovom prekrasnom služenju. Također sam educirala učitelje Nadbiskupije Bangalore za povremene savjetnike. Primili smo mnogo djece koja su bila žrtve seksualnog zlostavljanja kao i zanemarivanja. Učenici koji su završili osnovno obrazovanje potaknuti su da nastave dalje prema svojim mogućnostima. Tako ovi mališani postaju zreli i odgovorni. Također učimo našu djecu da vjeruju u svoje vještine poput kuhanja, šivanja i dr. Čak i prije nego što smjestimo djecu u udomiteljske kuće, pokušavamo im pronaći sponzora. Nakon što su primljena u školu počinjemo ih pripremati za CWC (Povjerenstvo za ženu i dijete).

Tijekom ove pandemije bila sam uključena i u pružanje naših usluga transrodnim osobama koje su tretirane na nehuman način. Kad god su prilazili ljudima ili išli prodavati svoje povrće, ljudi su ih prskali sredstvom za dezinfekciju, polijevali vodom, progonili ih i slično. Istovremeno pomažemo nekim obiteljima da se zaposle. Sretna sam što obavljam svoje poslanje unatoč svakodnevnom povećanju broja ljudi zaraženih Covid-om diljem Bengaluru, izolaciji i nedostatku javnog prijevoza. Uzdajući se u Božju providnost mogu svoje služenje Božjem narodu obavljati s puno ljubavi, suosjećanja i brige poput svete Marije De Mattias.

s. Jessie D'Souza, ASC

Dispanzer MARIA NILAYAM

Virusna infekcija koja se širila svijetom teško je pogodila Indiju i imala je velik utjecaj na obitelji i društvo, a naša je odgovornost podržati čovječanstvo koje pati. Covid-19 svima nam je izazov, izazov na promjenu ponašanja, izazov za zdravstveni sustav. Tako je naš samostan Maria Nilayam spremno prihvatio izazov dati odgovor na žrtve Covida 19. Naš odgovor na ovu prijetnju bio je odgovor ljubavi u duhu i karizmi Družbe.

Članice zajednice smatraju se pozvanima pružiti ruke podrške potrebitoj braći u ovo vrijeme pandemije. To nije samo dobrotvorno djelo već i poistovjećivanje s čovječanstvom koje pati. Borbe s kojima se suočavaju ljudi u našem mjestu otvorile su nam oči kako bismo im pomogli i odgovorili na njihov vapaj. Mi sestre iz zajednice, uz financijsku potporu msgr. Phoola Antonya - biskupa Karnoolske biskupije, kupile smo lijekove za pacijente.

Iako je vrlo nezgodno kretati se i upoznavati ljude, mi ASC smo prihvatile izazov vođenja vlastitog dispanzera, primanja pacijenata koji dođu i davanja lijekova svima koji pate od svih vrsta

bolesti. Božjom milošću i snagom Predragocjene Krvi Isusa Krista zaštićene smo od pandemije korona virusa. Zahvaljujem našoj regionalnoj upravi koja nam je velika podrška i ohrabruje nas da vršimo poslanje liječenja siromašnih i ljudi u potrebi u ovo vrijeme pandemije.

s. Martha Veedhi, ASC

Pogled unatrag, pogled unaprijed!

Snaga ne dolazi iz fizičke sposobnosti. Dolazi iz neukrotive volje. –

Mahatma Gandhi

Situacija s Covidom-19 dominirala je svim sektorima bez iznimki, a obrazovanje je među najviše pogođenima. Većina država u zemlji vidjela je rješenje u izolaciji, međutim škole su ostale zatvorene sedam uzastopnih mjeseci, a ostaju i dalje zatvorene. Kako započinje nova akademska godina, razne privatne škole ističu svoju borbu s pandemijom i načine na koje se s njom nose.

Počevši od lipnja (kada je početak školske godine u Indiji) nastavili smo s nastavom na daljinu. Nastavili smo s unaprijed snimljenim lekcijama, poukama uživo, a nastavnici su pokazivali svoje prezentacije. Proživjeli smo teška vremena, ali stvari su krenule na bolje kad smo se navikli na novu metodu: škola bez učenika.

Uz akademske programe, usredotočili smo se i na razne aktivnosti kako bismo angažirali naše učenike, motivirali ih, ali i obogatili i educirali.

U proslave poput Dana očeva, Međunarodnog dana glazbe, Dana liječnika, nekih od festivala i Dana neovisnosti, uključili smo različite aktivnosti, kvizove, pisanje, govorništvo. Na tjednoj osnovi učenike smo podučavali vjerskim pjesmama.

Možda sa svoje strane nismo uspjeli zadovoljiti sve potrebe, ali dali smo sve od sebe da nastavimo uz pomoć tehnologije kako bi program išao naprijed.

Također imamo na umu ekonomsku situaciju s kojom se sve države u zemlji suočavaju, s deficitom u smislu financijskih ograničenja, gubitka posla, osobnih obveza itd., što također uključuje financiranje učiteljskog i cjelokupnog pomoćnog osoblja.

- Zbog pandemije ljudi prolaze kroz emocionalne poteškoće, stanja tjeskobe, depresije. Ekonomsku krizu doživljavaju svi sektori poput obitelji, društva i vjerskih zajednica.

- Neka djeca se nalaze u uvjetima izolacije i siromaštva pa stoga nemaju mogućnost korištenja suvremene tehnologije za obrazovanje ili za život.

- Smrt najmilijih (bili oni stari ili mladi) zbog Covida -19 za obitelji je veliki gubitak i obitelji su neutješne.

- Ljudi se još uvijek bore s rastućim cijenama osnovnih potrepština što je otežalo svakodnevni život.

- Ipak moramo ići naprijed unatoč ove trenutne situacije, naučiti živjeti s minimumom stvari i biti zadovoljni.

Kao mjeru predostrožnosti za rješavanje situacije s pandemijom vježbamo upotrebu maske, dezinfekciju unutarnjih i vanjskih prostora u našim domovima i na radnom mjestu, održavajući fizičku distancu. Isto je preporučeno i našim učenicima tijekom nastave na daljinu.

s. Siji Madapallikadu, ASC

Ekološko obraćenje: povratak izvorima

Enciklika *Laudato Sì* već je napunila 5 godina. U ovoj apostolskoj pobudnici nalazi se poziv na ekološko obraćenje kao lijek za ranjenu zemlju, zemlju koja je naš zajednički dom.

Da, obraćenje je povratak bitnom, a to je proces. Za ekološko obraćenje važno je vratiti se u našu prošlost kako bismo je pomirili s našom budućnošću i tako je povezali s našim trenutnim načinom rada i govora.

U ovoj potrazi za bitnim osvrćemo se na svoje pretke i njihovu filozofiju Sumaka Kawsaya - Živjeti dobro. Filozofija života u punini i skladu, gdje svi žive i koegzistiraju u odnosu ljubavi i uzajamnosti, gdje je sve međusobno povezano. Lijepo je vidjeti kako to još uvijek prenose s koljena na koljeno naši djedovi i bake koji su nas pripovijedanjem ili raznim pričama otvorili ovom svijetu uzajamnosti i poštovanja prema "Pachamami ili majci zemlji". To je majčinska figura koja se brine i hrani svoju djecu. Ponovno gledati očima koje liječe i prihvaćaju našu bogatu i grubu prošlost znači izliječiti ono što nas je odvojilo od naših korijena, od naše biti, znači ponovno koračati zemljom koja nas prihvaća, uzimati plod sa zemlje koja nas hrani,

vidjeti ljepotu stvorenja koja nas okružuju. Znači prepoznati ljubazno lice Boga koji nam govori kroz zvukove, boje, mirise i okuse koje nam pruža svaki dan. Pogled na prošlost znači također prepoznati kako smo obavijeni sustavom koji nas je suptilno ili nametnuto, zarobio u logiku usredotočenu na individualizam i konzumerizam, gdje se vrijednost života svodi na profit i podvrgava moći. Sve je to stvorilo strukture nejednakosti i smrti u kojima su najmanji i nezaštićeni gotovo uvijek oni koji pate.

Povratak izvorima je važan da bismo jasno vidjeli budućnost. Imati korijene usidrene u bitnom znači imati budućnost na ovoj zemlji, našem zajedničkom domu. Brinuti se o tome danas, znači vidjeti život u budućnosti. "Ako se brinemo o zemlji, zemlja se brine o nama" (Grupo Imbaúba)

Prije nekoliko dana papa Franjo je na jednom susretu podijelio svoje iskustvo ekološkog obraćenja¹, pa sam tako i ja ovih dana razmišljala o ovom pitanju: kada i kako se dogodilo ekološko obraćenje u mom životu? Jesam li svjesna svoje stvarnosti, onoga što je bitno u mom životu? Svi smo pozvani hodati s jednim ciljem: brigom i zaštitom našeg zajedničkog doma, ućeci od autohtonih naroda koji još uvijek postoje u Amazoniji. Ovo je Božja želja "... da imaju život, u izobilju da ga imaju" (Iv 10, 10). U ovom životnom krugu pozvana sam živjeti i koegzistirati kao što je moja prošlost povezana sa sadašnjošću i budućnošću.

s. Katty Collana Estrella, ASC

¹ http://www.vatican.va/content/francesco/it/speeches/2020/september/documents/papa-francesco_20200903_laici-ecologia.html

7. – 17. listopada: Kanonska vizitacija u Regiji Schaan

19. listopada: on-line susret uprava: Vrhovne uprave, regionalne uprave Regije Italija s Osnutkom Argentina

20. listopada: on-line susret uprava: Vrhovne uprave, regionalne uprave Regije Italija s Osnutkom Filipini

20. listopada: on-line susret uprava: Vrhovne uprave, regionalne uprave Regije Italija s Osnutkom Španjolska

23. listopada: on-line susret uprava: Vrhovne uprave, regionalne uprave Regije SAD s Osnutkom Bolivija

Rođendani: slavimo život

30 godina

s. Deepika Tirkey 25. 10. 1990. Indija

40 godina

s. Theresia Diku Evaristi Maingu 03. 10. 1980. Tanzanija

50 godina

s. Roza Biba 01. 10. 1970. Italija

70 godina

s. Mariamma Muttel 01. 10. 1950. Indija

s. Teresa Langella 07. 10. 1950. Italija

s. Rita Scognamiglio 10. 10. 1950. Italija

s. Giacomina Rizzi 12. 10. 1950. Italija

s. Carmelina Signore 22. 10. 1950. Italija

s. Iluminata Antolović 26. 10. 1950. Zagreb

s. Rosaura Diez Garcia 28. 10. 1950. Italija

80 godina

s. Carmelisa D'Agostino 24. 10. 1940. Italija

Međunarodno glasilo

Klanjateljice Krvi Kristove

Vrhovna uprava

Via Maria De Mattias 10, I - 00183 Roma

Godina XXII. - br. 9, listopad 2020.

Uredništvo:

**Maria Grazia Boccamazzo, ASC
Debora Brunetti**

Prijevod

s. Renata Vukadin - hrvatski

s. Betty Adams - engleski

s. Anastazia Floriani - kiswahili

s. Bozena Hulisz - poljski

s. Clara Albuquerque - portugalski

s. Miriam Ortiz - španjolski

s. Johanna Rubin - njemački

**Preselile su
u kuću Očevu**

02. 09. 2020. **s. Anna Di Rosa** Italija

07. 09. 2020. **s. Rosa Spano** Italija

19. 09. 2020. **s. Mary Jane Schrage** SAD

21. 09. 2020. **s. Alba Falcone** Italija

22. 09. 2020. **s. Clara Smith** SAD